



Can Cuixeta

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Sant Enric, núm. 19. Serrat de Baix
Emplaçament
Alçada: Carretera de Caldes de Montbui a Sant Sebastià de Montmajor
484

Coordenades:

Latitud: 41.66558
Longitud: 2.11456
UTM Est (X): 426287
UTM Nord (Y): 4613026

Classificació

Número de fitxa 08033 - 297
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009900DG31D9I6
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dc., 26/11/2008 - 01:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa i pis, formant part d'un conjunt de cases adossades, (segurament un antic mas que va anar creixent en funció de les necessitats). Està construïda entre mitgeres (entre Can Segarreta i Can Cuixa), amb la façana principal orientada al nord-est. La coberta és a una sola vessant, feta de teula àrab amb el ràfec senzill de maó superposat per aguantar la teula i les canals per desaiugar l'aigua de pluja que baixen pel lateral esquerra de la façana. L'obertura principal es compon d'un portal que forma un arc de mig punt, resseguit per pedra granítica carejada del mateix tipus que la utilitzada per als murs estructurals. A la resta de la façana la pedra és irregular, aplanada per la banda exterior, i lligada amb ciment. Per accedir a la casa, hi ha un marxapeu fet de pedra escairada. Destaca l'obertura que es troba per damunt del portal adovellat, format per llinda, brancals i ampit de pedra molt més antic. Aquesta finestreta forma part d'una petita habitació annexa que es troba a l'interior de la façana principal. L'era de la casa està feta de rajols quadrats de ceràmica vermella catalana. A la dreta del portal d'entrada hi ha una obertura de forma quadrada formant un arc rebaixat, i dues obertures més molt més petites, la de la planta baixa amb una petita reixa de ferro forjat palmada.

Història

Segons Moreu-Rey (1962) el nom de Serrat de Baix es correspondria antigament amb el nom de Serrat de Masprat, de Sant Sebastià. A l'entrada del Serrat de Baix, hi ha uns rajols ceràmics amb el nom de Masprat. També troba documents referents al Mas Prat, anomenat com a "mansi des P. de Munt maior" (1438); possessions "d en P.", "del Prat" (XVI); "a Masprat", "Mas Prat" (segle XX). Antic mas de Sant Sebastià: actualment el grup de cases reben el nom de cal Anton, cal Dents, cal Codina.

Sobre el llinatge, Moreu-Rey hauria documentat un tal Gerardus Prat o Prats (1318, 1322) que cobrava els rèdits de Sant Cugat a la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor i d'altres veïnes. Els següents esmentats, Moreu-rey fa constar que és segur que pertanyin a la mateixa casa: Pere de Prat (1337, 1339); Jaume Prat (1405); Guillem de Prat, fill de Barthomeu de Prat 1413). A l'any 1740 encara el registre de baptismes de Sant Sebastià recollia el naixement d'un Prat.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 173. Editorial Teide. Barcelona.

